

[Arbejds- og socialministeren.]

reducerede og de ureducerede tal, som er noget, der ofte har været diskuteret, når man skulle tage stilling til arbejdsløshedstallene. Jeg vil gerne lige nævne, hvor meget de såkaldte regnvejrskdage — d. v. s. at opgørelsen har fundet sted en dag, da det var regnvejr — betyder, og de tal, jeg nævner nu, er de ureducerede tal. Den 24. september i år røg vi fra 50 000 op til 62 000, ugen efter ned på 55 000; den 8. oktober havde vi et arbejdsløshedstal på 55 000, ugen efter røg vi op på 71 000, men den uge, vi lige har forladt, viser efter en opgørelse pr. 22. oktober atter en nedgang til 52 565.

Hvis man interesserer sig for at gå længere tilbage i tiden — jeg tillægger det ikke så forfærdelig megen betydning, for mange ting var jo anderledes dengang —, kan vi se på arbejdsløshedstallene i tiden før besættelsen. Arbejdsløsheden udgjorde i 1937 21,7 pct., i 1938 21,3 pct. og i 1939 18,4 pct. Sammenligner vi det med tiden efter krigen, ser vi, at tallet for 1949 var 9,7 pct., for 1950 8,7 pct. og for 1951 9,2 pct.

Jeg vil da gerne have lov at sige, at for mig tegner billedet sig helt anderledes, end det tegner sig for den ærede ordfører for forespørgerne. Jeg har sagt, at vi på enkelte tidspunkter har haft en lidt større arbejdsløshed, end vi havde forrige år og også i tiden forud, men at der skulle være tale om nogen katastrofe i denne forbindelse, således som det har været sagt, vil jeg på det bestemteste afvise.

Jeg vil også gerne nævne en ting, som forøvrigt blev stærkt fremhævet i den højtærede statsministers tale her i tinget, nemlig den særlige økonomiske situation, vi har gennemlevet i det sidste par år, hvor Danmark efter vor mening har haft en ugunstigere stilling, end vi har haft før, og her vil jeg gerne pege på, at det kunne se ud til, at en hel del har ændret sig i bedre retning.

Det store spørgsmål, når man taler om arbejdsløsheden, er selvfølgelig de ufaglærte arbejderes, arbejdsmændenes problem. De udgjorde i 1948 og 1949 ca. 68 pct. og 65 pct. af samtlige arbejdsløse, og de udgjorde i den del af 1952, vi har gennemlevet, 58,5 pct. af dem. Forbrugsindustriens arbejdere var i de samme år, 1948 og 1949, 4,8 pct. og 5,3 pct., medens den samlede ledighed i 1952 har været 9,7 pct., og ingen er vel i tvivl om, at denne forøgelse af arbejdsløsheden på

disse felter kan skyldes den omfattende lovgivning, som mange i denne sal er enedes om for et godt stykke tid siden.

Efter disse bemærkninger om ledighed og om den påståede og den virkelige stigning i ledigheden vil jeg gerne gå over til det første spørgsmål i den kommunistiske forespørgsel: hvad regeringen agter at gøre for at komme arbejdsløsheden til livs.

Som det er kendt gennem flere udtalelser fra regeringens side, har man i regeringen længe været opmærksom på, at der kunne komme en mindre stigning i ledigheden, og naturligvis også på, at vintersæsonen desværre altid her i landet medfører en altfor stor sæsonledighed. Regeringen har derfor også allerede for nogen tid siden lagt en beskæftigelsesplan, ved hjælp af hvilken regeringen håber yderligere at kunne skabe en betydelig beskæftigelse.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på de fremstød, som vi efter regeringens mening har gjort på hele boligbyggeriets område — jeg skal herom henvise til den højtærede boligministers redegørelse overfor det høje ting for få dage siden. Hovedbetragtningen var jo den, at det var lykkedes at hæve antallet af nye lejligheder fra 16 000 til 18 000, altså en udvidelse med 2 000. Der kunne også peges på en række andre betydningsfulde ting, som skulle kunne medføre øget beskæftigelse og øget initiativ på disse områder.

Som man allerede vil vide, har regeringen besluttet sig til at udvide den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed med henholdsvis 80 mill. kr. og 50 mill. kr. Regeringen har endvidere, udover de 37 mill. kr., som i indeværende finansår allerede var stillet til rådighed for vejfundsarbejder, frigivet 30 mill. kr. til dette formål, ligesom der er stillet yderligere 15 mill. kr. til rådighed til iværksættelse af landvindingsarbejder, og endelig har man fornylig fået bevillingsmyndighedernes tilslutning til, at der til supplerung af allerede foreliggende bevillinger anvendes yderligere 15 mill. kr. til godkendelse af nye beskæftigelsesarbejder og til frigivelse til beredskabslisten af allerede godkendte arbejder.

Ved de midler, der således er stillet til rådighed, skulle der være tilvejebragt mulighed for en betydeligt øget beskæftigelse i den kommende vinter, i hvilken forbindelse jeg gerne vil bemærke, at der forud for denne indsats allerede var beskæftiget godt 8 000